OVO JE TREĆI DIO PREKRASNOG SVJEDOČANSTVA O OBRAĆENJU JEDNE DRAGE SESTRE U VJERI, BOŽJEG SVJEDOKA.

UZ "BUĐENJE JEDNE LJUBAVI" I "KAKO ME JE ZLI OMETAO NA PUTU OBRAĆENJA" TE OVOG TREĆEG DIJELA TOGA SVJEDOČANSTVA, SVATKO OD NAS MOŽE VIDJETI PONEKI ZNAK GDJE SE NALAZI NA SVOJEM PUTU PREMA GOSPODINU.

HVALA DRAGOJ SESTRI U VJERI, I BLAGOSLOVIO JU DRAGI GOSPODIN, ŠTO JE TO PODIJELILA S NAMA, ŠTO JE JOŠ VIŠE POJAČALA SVJETLO KOJIM JU JE GOSPODIN RASVIJETLIO, POVEVŠI JE PUTEM OBRAĆENJA I SVJEDOČENJA SVOJE VJERE U GOSPODINA.

Čišćenje moga života

Sada kad mi je Bog dao drugu šansu, kada mi je dao milost da spoznam

koliko sam griješila do sada, krivim putevima vrludala kroz život, e sada

je trebalo početi sve to ispravljati, dovoditi u red i pokazati Bogu koliko

sam mu zahvalna na svemu što mi je dao.

Jer da sam tako nastavila moja ulaznica za Pakao bila bi osigurana.

Sjećam se da sam jednom pitala jednu prijateljicu – a tko je stvorio

Vraga, ako je Bog sve stvorio, pa ako je Bog dobar zašto bi onda stvorio

Vraga. Eto toliko o mome poznavanju svoje vjere, to je prva lekcija na

vjeronauku, a ja sam i to zaboravila.

Od kuda početi? Pa naravno prvo od molitve. Pronašla sam molitve sv.

Brigite na internetu i svidjelo mi se kako ću s tim molitvama izbaviti svojih

15 rođaka iz čistilišta, obratiti 15 bližih rođaka itd. I rekoh idem ja moliti

te molitve jer su korisne. Dakle motiv mi je bila KORIST za tamo neke

moje rođake. Još nisam spoznala ljepotu i svrhu molitve, ja sam očekivala

KORIST od te molitve. I to treba moliti godinu dana, pa neš ti, mogu

godinu dana izdržati moliti. Hm!

Isprintam tekst molitvi sv. Brigite, smjestim se udobno na stolicu (ma

kakvo klečanje, pa nemogu ja to, bole me koljena pa neće se Bog ljutiti

zbog toga), ali fali mi nešto. Skužim da nemam nikakav križ u kući,

nikakvu slikicu od Isusa ili Gospe pred kojom bi se mogla moliti, Isuse

Bože pa jel to moguće – ja u kući nemam NIŠTA, i onda se sjetim da sam

te godine bila u Austriji na nekakvoj farmi konja i da sam kupila potkovu

za sreću, i da sam je imala namjeru objesiti negdje na zid.

Strašno! Imam potkovu za sreću u kući! Isti tren potražim tu potkovu i

bacim je u smeće, a nije bila baš ni jeftina. I tada se sjetim da sam kupila

jednu krunicu kad sam bia u Rimu u crkvi sv. Pavla, naravno bila je

negdje u ladici daleko od pogleda i duše, pa ionako neznam moliti

krunicu. Kasnije sam doznala da se Isus ukazao sv. Brigiti ispred križa

baš u toj crkvi i dao joj te molitve da ih objavi. Koja slučajnost, ili nije

slučajnost? Ta krunica je kupljena baš u toj crkvi.

Drugi dan raščišćavala sam stan i morala premjestiti neke knjige, uzmem

hrpu knjiga da ih prebacim u drugu prostoriju i zapnem za jedan zid kraj

kojeg sam prošla milion puta i nikad nisam zapela, tada sam zapela i sve

knjige se rasprše po podu, ali meni za oko zapne samo jedna s

naslovom „J... mi se, Najuzvišeniji duhovni put.“ Majko mila, tu sam

knjigu kupila prije nekoliko mjeseci, zamislite podnaslov – najuzvišeniji

duhovni put. Isti sam je tren iskidala i bacila u smeće. Tada mi je postalo

jasno što se događa, Bog želi da očistim svoju kuću od neprimjerenih

stvari.

Počela sam bacati sve što ne valja, videokazete, knjige, časopise,

sanjaricu koja je bila poklon od moje vrlo drage, pokojne tete , ali ni

ona više nije smjela ostati u mojoj kući.

Sinovljeve papuče koje je dobio od moje prijateljice – na jednoj papuči

Vrag, a na drugoj Anđeo.

Sjetim se one Isusove rečenice – ne možete služiti dvojici gospodara. Kći

mi rekla da nisam normalna, pa zar ćeš stvarno baciti te papuče. Jesam,

bacila sam sve što se kosilo s Isusovim naukom. O kako dobar osjećaj,

očistiti svoj dom od svega što nam truje dušu, što nas vodi krivim

putevima, izvanredan osjećaj!

Sad kad sam očistila dom od tih nakaradnih stvarčica, sada je trebalo

očistiti dušu!

Jer ***ništa nečisto neće ući u Kraljevstvo*** **nebesko**.

Naravno prvo i najvažnije odlazak na ispovijed! Nakon dugogodišnjeg

NE ispovijedanja teško je bilo ući u ispovijedaonicu. Sjedila sam dugo

dugo u crkvi i molila Isusa da mi da snage za ispovijed, to mi je bila

najteža ali i najljepša ispovijed u životu. Nakon toga dana i prekrasnog

sna, u moj život počela je stizati Božja milost, svakodnevne male radosti i

dogodovštine s mojim Bogom. Počela sam pričati s Isusom kao da ga

vidim tu kraj sebe, obraćam mu se i kad sam sretna i kad me more brige.

Sada idem redovito na ispovijed, jer nekih se grijeha ne sjetimo odmah,

neke iščupamo još iz djetinjstva, bitno je da namjerno ne prešućujemo

grijehe jer je to veliko svetogrđe.

A tako je teško ostati u Milosti božjoj jer nam svakodnevan život donosi

toliko kušnji kojima lako umrljamo naše duše.

E nakon svega toga sada treba nastaviti živjeti prema onih deset

zapovijedi, i to je to! Čini se lako, ali...

Osim onih deset još samo pridodati one Isusove: Ljubite jedni druge kao

što sam ja ljubio vas!

A dođem doma ljuta na neku osobu jer mi je digla živce, jer me je

povrijedila, para mi izlazi na uši, a znam da sad moram misliti na onu

Isusovu zapovijed, ma kako ću je Bože ljubiti, nemogu, nemogu,

najradije bi ju šakom opalila. Malo se smirim, kasnije uhvatim vremena

za molitvu i za vrijeme molitve na pamet mi stalno pada ta osoba koja me

iznervirala. Shvatim da Bog hoče od mene da molim za tu osobu. Iz

iskustva vam potvrđujem da kada sam god molila za osobe koje su me

povrijedile, UVIJEK se ispostavilo nakon nekog vremena da sam se

smirila, a neke sam osobe uistinu i zavoljela, gledam ih drugim očima,

gledam ih očima Isusa, a On je sam ljubav i nije se rodio taj kojeg On ne

voli. I največeg zločinca On voli. Kada god se nađem u nekoj teškoj

situaciji, zastanem i upitam se – što bi sada Isus učinio, kako bi On

reagirao na ovo.

Ima jedna prekrasna krunica, Zlatna krunica, u njoj se moli – Isuse učini

srce moje po srcu svome, prekrasna prekrasna krunica, jer dok god moje

srce ne počne sličiti Isusovom – ništa od moje vjere. I zato Ga treba

pustiti u svoje srce da u potpunosti pripadne njemu i njemu služi!

Isuse, moje ruke su sada tvoje ruke, ti se njima služi na svoju slavu,

Isuse moje noge su sada tvoje noge, ti me njima vodi tamo gdje želiš da

stignem, Isuse moje misli neka budu tvoje misli, moj govor neka bude

tvoj tako da izgovaram ono što želiš da drugi čuju, a posebice ti Isuse

predajem svoje Srce da u njemu se nastaniš!

Kada se tako predate u Isusove ruke, vjerujte mi iz iskustva vam govorim

više nikoga nećete mrziti, nitko vas više neće ižívcirati, u bolnici ćete

sjediti satima i mirno čekati svoj red (to čekanje sada koristim za čitanje

duhovne literature ili se molim), neljubazne sestre ili osorni ljudi neće vas

moći izbaciti iz takta jer u svakom ćete čovjeku gledati Krista, pa ako je

Isus tražio od nas da u svakom čovjeku tražimo njega, onda je normalno

da ćemo ga voljeti. I u tome je tajna – ljubite bližnje svoje, lako ih je

ljubiti ako se sjetite da su naši bližnji ustvari Krist u njihovim tijelima!

P.s. nisam uspjela izmoliti molitve sv. Brigite, najduže sam ih molila 6.

mj.

Ali sam zato naučila da je molitva razgovor s Bogom, tepanje Bogu, i

sada molim iz ljubavi a ne iz koristi, jedva čekam uhvatiti neki slobodan,

skriveni trenutak i moliti se!